

פרשת לך לך

1904 - TRAVEL - MOVING HOME

ויאמר ה' אל אברהם לך לך

לעבוד הצורה צ"ה שלש מדרגות וא"ו דהיינו מתחילי לך לך לשבר כח התאוה המוטבע באלה מדרך הטבע כגון אכילי ושתתי וכיוצא בהם שהיא אכילתו וצדקו וצטטרי ועיי"ו הוא משבר כח אלקים אחרים דלקים ג"מ הטבעי ואחר משבר כח אלקים אחרים זוכי לבח למדרגת יראה שהוא אלקים חיים: לך לך האדם לשבר המדות השפלות שבו שהם אללו בתולדי מיוס לאתו מרחם אמו יש צ"ח שמדותיהם יותר גרועים משאר צ"ח במדי זו דהיינו למשל מדת כעס וכדומי: ששאר מדותיו גרועים מחזירו בתולדי* ואחר משבר כח המדות השפלות והגרועות הוא זוכי לבח להצבת הצורה צ"ה ואחר כל זאת לך לך לבח למדרגי ג' שהיא התפארות כמו שמבאר לעיל בפרש' נח שכל מעשיו יהיו יפים ומפוארים כמו שאמר התנ"ח כל שהיא תפארת כו' ותפארת לו מן האדם זה הוא רמז לך לך מארלך רמז למדרג' ראשוני שהיא התאוות הארציות הגשמיות שהוא מוטבע בהחומר ולך לך לבח ממני וממולדתך רמז למדרגי צ' שהם המדות הגרועות הנולדים עם האדם ומצית אציק רמז למדרגה ג' דהנה עיקר התפארות השפלות באים לאדם ע"י שהוא מתגא' ומתפאר בצביותו שהוא בן גדולים ולך לך לבח מהמדה הגרוע הזאת להתפארות אחרת הטוב בעיני ד' ואדם כ"ל אל הארץ אשר ארלך רמז לארץ עליוני* וזהו השתחווי לדי בהדרת קודש פי' להדר ולפאר בתפארת את הקדוש שהיא מדרגת התפארת זהו נופת תפופנה שפתותך כלה כו' רמז ג"כ שלש מדרגות הגיל נופת תפופנה: רמז למדרגת יראה נופת מור ודרשו חז"ל אל תקרי מור כו' ושפתותך כלה: רמז למדרגת אהבה ככלה האהובה לארוס שלה דבש וחלב תחת לשוק רמז למדרגה ג' שכל מעשיו הם כדבש ומפוארים לכל אדם או יאמר נופת תפופנה דהנה בהתחלת האדם לבח בעבודתו יתבצר ויתעלה לך לך להיות ביראה ומחמת שעדיין אינו מתוקן כל אורכו לכן לפעמים מדבר דברים בגלוי בלא צושה ואח"כ כשעולה במדרגה יתירה הרי הוא מתבייש מלדבר לגלות את מעשיו בדבריו כלה שמעשי בחשאי זה הוא בעבור כי יראתו על פניו* ואח"כ כשעולי למדרג' יתירה הרי הוא לנע בכל מעשיו וזהו נופת תפופנה רמז שמתחיל בהתחלת עבודתו אזי הוא מטפס דברים כ"ל כי עדיין אין יראתו שלימה ואח"כ שפתותך כלה: ר"ל שדבריו נאמרים בצושה ומעשיו הן בחשאי כלה ואח"כ דבש וחלב פי' דברים המתוקים כדבש

86

בשם עורב כ"ל * וילא יואל וטוב פי' ולרדק האדם הזה שחייב ומיד שיאל יאל לעסקיו אזי יטוב מיד דהיינו שיבחן שהיא כוונתו לשמים ויטוב כוונתו להש"ת צ"ה: ע"ד יבוסת המים כן יהי לך הזה מתנהג עד שיבא משיח לרקנו במהרה ומדרג' ה"ב הוא וישלח את היוני מאלו זה רמז על הדיק השלם הג"ק בשם יוני כאשר אכתוב לקמן לראות הקלו המים מעל פני הארמי פי' שירא לשבר כח הקליפות ולהפריס מהקדוש הנקרא בשם מים כ"ל ויעלי הקדוש מעלה מעלי בקל כי אחרי הפרד הקליפות מהקדוש יש כח להקדוש לעלות ולא מלאי היוני מנוח לכך רגלה הפ"י הדיק הזה אינו מונח מנוחי לעלמו להדברים הרגילות והחומריות העשים צוה"ו וכל עלמו מגמתו ותשוקתו אינו אלא לעלות אל הקדוש ותשב אליו פי' אליו להשי"ת אל התיב ר"ל אל הקדוש כי מים אל פני כל הארץ פי' שהדיק רואי שהקדוש היא למטי על הארץ ונפשו חשקה מאוד להעלות מה עושה הקב"ה וישלח ידו ויקחה פי' השי"ת עושה רצונו של הדיק ושולח ידו לסייעו כאוות נפשו של הדיק

יוני

Never and place מסקווי

בענין אחר

ויאל את העורב וילא יואל וטוב כו' כי אמרו לך לך האדם הרוי להחזיק בתורה להיות אכזר בעורב אל בניו שלא יבא לו שום מחשבה גשמי למנח הדיק הוא נמשל לעורב ועבדות הדיק לך לך להיות תמיד ברצוא ושוב כמו חיות הקדוש הג"ח עליהם והחיות רואו וטוב כו' זהו וישלח את העורב פי' החזיק עלמו במדרגת עורב וילא יואל וטוב כ"ל:

PREVENT block בלתי יע

ויוסף

שלה כו' וחבא אליו היונה לעת ערב פי' בשעה שהוא עת ערב לעולם שהם ריכיים לרחמי ולפרנס' אזי הדיק הזה הוא מעורר רחמים עליהם ומציה לפני השי"ת עלה זית רמז על האור הג"ק בשם שמן הבא מזית* ערף פיה: פי' ערף היינו פרנס' הוא פועל להם ע"י תפלתו שבפיהו וידע נח כי קלו המים כו' פי' וידע נח קאי על השי"ת שהיה נתון דעתו כביכול בעלמו להפריד הקליפי מהקדוש וכו' ויחל עוד כו' ולא יספ' טוב אליו כו' פי' מלי קול גדול ולא יספ' שאינו רש"י לא פסק והיינו שיש עוד מדרג' צ"ח שאלו פוסק מתשוב' כל ימיו כי מעשיו אינם מוכשרים בעיניו ומנאל בהם חסרונות והוא תמיד בחשובי וזהו ולא יספ' פי' לא פסק ממדת טוב אליו עוד רק תמיד הוא צעל תשובה:

את ארץ in 1903 was BEFORE the pen DARKNESS

DON'T FEEL BAD - DON'T HATE ANYONE EVERYONE is like actor in movie - playing roles Some get good roles and some get to be the villain!

Wishing Good Luck to Everyone

עליו להשפיע לכל: אך אותם הרואים לקבל השפעת
 ע"י הלדיק לריחים להסכים עם הלדיק ואז הם
 ממילא מתברכים בשפע רב: אבל מי שאינו מסכים לו
 עם הלדיק בודאי לזה בלתי אפשרי שיושפע לו
 ההשפעה ע"י הלדיק וזהו והיה ברבי דהיינו שאתה
 בעצמך תהיה זריכה להשפיע: ואברכי מצרכך ר"ל
 מיד אותו שישכים עמך אברך אותו כי הכל הוא
 מוכן כנ"ל שהלדיק הוא הברכה עלמי וזהו כמו
 מצרכך פי מהצרכי שלך: ומקללך אחר פי אבל
 הקללי אינו באה ממילא כמו הברכי רק אחי מעש'
 עד שאחר אותו אחר קללתך וזהו טוב עשית עם
 ענדך פי הטוב דהיינו ההשפעת נתת ביד ענדך
 שהוא המשפיע לכל העולם כנ"ל רק באופן ה'
 כדרכך דהיינו שישכימו עמו הכל ויאמרו כולם על
 הלדיק שהי מסכים כדרכך ואז כולם נשפעים ע"י
 הלדיק בשפע רב וזכרה *

אשה יפת מראה ר"ל מאחר שאני רואי שאני יודע
 שאשה יפת מראה ואלו הייתי בקדוש עליו הלדיק
 הייתי יודע זאת: והיה כי כו' והרגו אותי כו' ר"ל
 אם לא נשגיח על עצמינו להתגבר בקדוש' אזי ח"ו
 והרגו אותי דהיינו כח הרוחניות: ואותך ימיו דהיינו
 כח הגשמיות יתגבר * לכן אמרי נא אחותי את פי
 נתגבר מאוד בקדוש' ובזביקות גדול בתור' הקדוש'
 ע"ד אמרי להכמי אחותי את * למען ייטב לי ר"ל
 ע"ז יוטב לי בקדוש' עליונה שיתגבר כח הרוחניות:
 וגם זאת וחיתה נפשי בגללך * לשון גללים ע"ד
 כאשר יבער הגלל ר"ל שיבא חיות קדוש' גם בהגללים
 דהיינו בהגשמיות וק"ל:

ואברם

כד מאלד כו': כ"ל דהלדיק כששפע
 לו שפע מהש"ת מתירא מזה מאלד
 ע"ד קטונתי כו' וע"כ הוא מתגבר יותר בעבודת
 הש"ת לזה אמר וישכם אברכם כבוקר ר"ל דהחסדים
 נקראים בוקר ולזאת כשהיה מגיע אללו החסדים
 גדולים אז ביותר הנביר לזרז ח"ע והלך למדרגה
 היותר גבוה והצט חמורו זה חומר הגוף וזהו
 ואברם כד מאלד במקנה ר"ל שהי' לו למשא מה
 שהשפיע לו הש"ת מקנה כסף חזק * וילך למסעו
 פי לשורשו וזהו פי רש"י ז"ל שפרע הקפותיו
 דהנה אלו מצרכים בכל יום מלביש ערומים חוקף
 כפופים כי כל אדם מוקף בחילוניות של עולם הזה
 וכשהוא במדרג' גדולי אזי הוא מופשט מחילוניות
 של עוה"ז ונשאר ערום זה אמרם הוי ערום ביראה
 עד שמלבישין אותו בחלוקה דרכן מעולם העליון:
 וזה שאנו מצרכין מלביש ערומים אימת כשהוא
 זוקף כפופים דהיינו שהולך לעולם העליון זה פי
 רש"י ז"ל פרע הקפותיו מלשון ופרע את ראש האש *
 דהיינו הקפותיו שמוקף מחילוניות *

או יאמר

לך לך כו' דהנה הלדיק שהוא יודע
 שהוא משפיע ומחמת זה הוא רואי
 לפעמים להשפיע לקרוביו ולתלמידיו אבל באמת ראונו
 של הש"ת שלא יעלה על מחשבתו כלל שהוא משפיע
 רק שיעבוד הש"ת ב"ה בשלימו והשפע ממילא בא:
 וזהו ויאמר כו' לך לך תאריך כו' ר"ל שנת יעלה
 במהשכתך כלל דבר הנוגע לארץ כו' רק אל הארץ
 אשר ארץ: ר"ל שכל עבודתך יהיה רק אל הארץ
 העליוני והשפע ממילא יבא וק"ל *

וילך

אברם כאשר דבר אליו כו' נראה
 לפרש דכבר דקדוק קמאי על המשנה
 משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע למה
 שינה הלשון דאלל משה נאמר לשון קבלה ואלל
 יהושע נאמר לשון מסירה * אך הענין הוא דהתורה
 סתימת

Receiving More Next Week

Don't Make a Reason

הניתנה על הר סיני לא קבלו ישראל בצחינה אחת:
 דהנה הש"ת ז"ה צוה בהר סיני מכל ההרים ליתן
 עליו את התורה מממת שהוא נמוך מכל ההרים *
 דעיקר הוא לעסוק בתורה בהכנעה ומשה רבינו ע"ה
 היה עניו מכל אדם והיה מוכשר ומוכן לקבל התורה
 ע"י הכנעה שבו * מהר סיני שהיה ג"כ בצחינה
 הכנעה כדאיתא במדרש כשראה הר סיני את משה
 היה רץ לקראתו והטעם מממת שהיו שניהם בצחינה
 הכנעה * ולכן נאמר משה קיבל תורה מסיני ר"ל
 ממדרגת סיני שהוא הכנעה * ולא כן שאר ישראל
 שלא היו בצחינה הכנעה: ולכן היו קולות וברקים
 כדי לשבר אותם ולהביאם אל הכנעה: מממת הפחד
 והמורא ולכן יהושע שלא היה כל כך בצחינת משה
 ע"ד דאיתא פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני
 לבנה: לכן נאמר לשון מסירה * וזהו וילך אברהם
 כאשר דבר אליו ה' ר"ל שהוא היה מוכן לקבל דבר
 ה' מיד כשידבר אליו: שהיה לדיק גדול: ואעפ"כ
 וילך אמו לוט הוא ה"ה"ר שנקרא לוט דהלדיק אף
 שהוא בצחינה גדולה לריק לחבר מה"ה"ר שלא יחטאו
 חליני * ואברהם בן חמש כו' ר"ל שהיה מתקן ה"ה"ר
 של השם הקדוש ושבעים רמז שהיה במדרגת ע"ן
 פ"ד שפרשתי עיני ה' משוטטות בכל: דהלדיק נקרא
 כל ר"ל עיני ה' הם מתלבשות בכל דהיינו בהלדיק
 ובידו לפתוח עיני פקידה מהבורא ז"ה על ישראל:
 וזהו עיני כל אליך ישברו ר"ל העינים המתלבשים
 בכל דהיינו הלדיקים הם משברים ומבטלים הגזירות
 שנגזר מאתו וזהו אליך ישברו לשון שברה שהקב"ה
 גוזר והלדיק מבטל: ונחזור לביאור הכתוב ואברהם בן
 כו' בלאתו מחרן פי' ואז יאל מהחרן דהיינו שביטל
 הגזירות וחרון * ויקח אברהם את שרה חשמו ר"ל
 שלקה גם המדרג' של נקבות והעלה אותה: ואת
 לוט הוא ה"ה"ר הפך גם אותו לטוב עד שהיה גם
 הוא בן אחיו דהיינו תולדי' של יצ' טוב הנקרא אחיו
 ע"ד שאמרו חז"ל בכל לבבך צפני ירכך *

Sitting on floor

Thursday Sunday 27 July 2018

LEAVE ANGER STOP ANGER

שנותיו של אדם שבווד האדם את צוראו התחלתם
 מממש שנים למקרא עד סוף שנותיו והם שבעים
 שנה כי חממש שנים של מקרא רומזים לדברים
 גדולים לרמז ה' חסדים הממתיקים ה' גזרות כידוע
 ל"ה ואמר הכתוב שעי"ז שיכניע וישבר כח הרע
 שבו יהיה עהור בכל שנותיו מחמש ועד שבעים
 וזהו בלאתו מחרן ר"ל בלאתו מן החרון הוא החלק
 הרע שבו:

ויעבור אברהם בארץ עד מקום שכם
 ר"ל שאברהם היה עובד והולך בקדוש * עד מקום שכם רמז להתור'
 שוכה להשיג כל התור' ע"ד ויט שכמו לסבול עול
 תור' * עד אלון מורה: דהנה בלתינ יש כמה וכמה
 ענפים וכל הענפים הם מחוברים אל העיקר
 האילני' כן כל מלוא ומלוא יש לו שורש ועיקר
 למעלי' בלתינ העליון ולריך האדם להשכיל לדעת
 שורש העיקר של המלוי ולא כמלאת אנשים מלומדי'
 וזהו עד אלון מורה שהשיג כל מלוי ומלוי עד
 השורש שהוא העיקר האילני': וזהו שאמר התנא
 ההולך בדרך פי' בדרך ה' והיה מכיר אילני ר"ל
 שהיה מכיר שורש האילני של המלוא * או גדר פי'
 והיה מכיר הגדרים שלריך האדם לעשות גדרים
 לעלמו בדבר המותר כדי שלא יבא אל האיסור *
 ואמר שביתתי תחתיו ר"ל שאומר שיבנות תחת
 האילני אבל חינו משכיל להשיג השורש לעשות המלוי
 בשורש * לא אמר כלום * ואם אמר שביתתי בעיקרו
 פי' שהוא משכיל לדעת לעשות המלוא בעיקר' ושורש'
 יש לו אלפים כו' רמז שלהלדיק הזה יש לו ז' אלפינ
 דהיינו שעות' יחוד גמור באלפינ דהיינו אלף של
 אדני ואלפי' של אק"י כידוע לידועי חן והבן *

או יאמר ויעבור אברהם בארץ עד מקום שכם *
 לכאורי מלת מקום הוא מיותר וי"ל
 מקודם דהנה אנו אומרים הכל יודוך והכל ישבחוך
 כו' דהיינו שיש עולמות הנקראים הכל * ויש עולם
 ששייך בו הודיות ויש עולם ששייך בו שבהים וכן
 כולם מרומזים על עולם השייך בו ונוגע אל שורשו
 וזהו דעת קנה הכל קנה ר"ל שמתחילי לריך האדם
 שיהיה לו ידיעה על ידי לימוד כל העולמות * ואז
 הכל קנה ר"ל שיוכל לעלות ולבא למדרג' לכוון
 העולמות העליונים הנקראים הכל וזהו עיקר בתפלתו
 דהיינו שיתפלל בשורש השייך לאותו תפילי' וזה שאמר
 הכתוב וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
 ולכאורי קשה בודלתי כאשר קרא להם שמות כך
 היה שמש * אלא הפ"י הוא כך הוא שמו בעולם העליון
 בשורש השייך לאותו חיה או לאותו בהמה * שאדם

עיקר האיסור ואולי רמז

55

הבא לו לאדם ע"י איזי מלוא שטע' למשל כשסיימת
 נותן לאדם ממון עבור איזי מלוא שטע' איזי זה
 עיקר השכר כי שכר מלוי' זהאי עלמא ליכא : רק
שנתן השי"ת הממון הזה כדי שיטע' עוד מלוי' חסו
פי' שכר מלוא מלוי' ר"ל כ"ל כדי שיטע' עוד מלוי'
 אחרת וכשנותן השי"ת לאדם בנים עבור איזי מלוי'
 הוא ג"כ כדי שיטע' עוד מלוי' לגדלם לחורי' לעבוד'
 השי"ת ב"ה * והנה אנרסה עליו השלוס היה תמי'
 מדבק ומקשר עלמו להנורא ב"ה כאלם הנושא מגן
 בפניו דבוק עליו כן היה מדבק את השי"ת על עלמו
 תמיד : והוא חנוכי מגן לך פי' עבור שטעית אותי
 כמגן לך שהמסכת הדבקות אותי עליך * לכן שכך
 הרב' מאוד * ויאמר אנרס ה' מה תתן לי פי' איזי
 שכר יכול להיות לי בעולם הזה : הלל שכר מלוי'
 זהאי עלמא ליכא רק כ"ל שכר מלוי' מלוי' * ומה
 הוא השכר שלי ואנכי הולך עירי שאין לי צן : ואם
 תאמר זה שכרי שכן משק ביתי ר"ל אליעזר שפי'
 משקי' מתורתו לאחרים שזה נחשב לי לכן ע"ד שאמר
 המלמד צן חזירו תורה כאלו יולדו משק הוא לשון
 משקי' מתורתו * זה אינו דהוא דמשק אליעזר פי' זה
 שאליעזר הוא לדיק ודולי' ומשקי' מתורתו לאחרים איזי
 זה מהמתי רק שלפעמים שמת גורם היינו שסם שהוא
 קרא כסם אדם כשר ישר זה גורם לאדם שיהיה
 לדיק למשל מי ששמו אנרסה ורולי' לעבוד השי"ת ב"ה
 אזי השם הזה גורם ומסייע לו שיהי' לדיק * זה
 היה טענה אחת * ועוד בא בטענ' * ויאמר אנרס
 הן לי לא נתת זרע * דליאת בנמרא מי שאינו
 מניח צן ליורשו הקב"ה מלא עליו עברי' * ואמר
 אנרס גם הממון שנתת לי איזי זה נתתי לטוב'
 לשכר מאחר שאין לי זרע וכן ביתי יורש אותי ומי
 שאין מניח צן הקב"ה מלא עליו עברי' : והנה דבר
 ה' אליו לא יירשך זה ויולא אותו הסוואה כו' :
וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם ויאמר
כה יהיה זרעך * ולכאורה היה לו לומר דקינור
כאשר לא תוכל לספור הכוכבים כן יהיה זרעך *
אך דהנה התעוררת דלתתא הוא התעוררת דלעילא *
 וזריך האדם להתחיל מתחילי' בדבר גשמי קלת עיד
 שאמרנו תשוב' תפילי' דקה הוא דבר גשמי קלת
 דהיינו שמסנף עלמו בתענית * ואח"כ תפילה היינו
 דביקות ‡ ואח"כ דקה חס שאמר לו השי"ת וספור
הכוכבים דהיינו להתחיל יסי' מלמטי' ע"י ספירת
הכוכבים : ואנרסה היה רולי' לפלות מיד למדרג'
 גדולי' למעל' מן הכוכבים * חסו והאמין בסי' מלשח
 ויהי חומן את הדסס דהיינו שיהי' מדבק עלמו
 וממשיך א"ע למדרג' גדולי' לסי' מיד * ויחשבה לו
 דקה ר"ל ששטיית עשה לו רליון מיד והפלה אותו
 אל

הראשון כיוון לקרותם באלה שמות שיש להם שורש
 בהם הזה בעולם העליון והוא יעבור אנרס בארץ
 עד מקום שסם פעלה בתפלתו שהתפלל על בני
 יפקד כפירשי' ז"ל והיה מכווין ועולי' בתפלתו עד
עולם העליון * שהוא נגד שסם : והיינו מקום שסם
כי כל דבר למטי' יש לו שורש למעלי' * עד אלון
 מורה כבר פירשתי דהרס הוא נקרא איזי ע"ד
 שאמרנו למם אדם דומי' לאילן הנטיע כו' והיינו
 מהמת שאלם שורשו למעלי' * וכל דבור ודבור היוולא
 מפיו נקדוש' ובטרה' הדבור הזה נעש' ג"כ איזי
 דהיינו ענפים לשורש האילן * והיינו וישב באלו
 מנרא : פי' ממרא הוא לשון אמיר' דהיינו כל
אמיר' ואמיר' שילא מפיו היה נעש' מהם חילנות
 והוא עד אלון מורה ‡ מורה הוא לשון יראה ר"ל
 עש"י יראתו שיהי' מקדיש עלמו ומטהר : נעש'
 מהם חילנות * ויעתק משם ההרה הוא רמז לעולמות
 העליונים כניק אבות דאבות נקראים הרים * והיינו
 שמהמדרג' ה"ל היה מתנבז והולך עוד לעולמות
 העליונים * מקדם לבית אל * ר"ל שהיה משתוקק
 כיכ ומתחוק עלמו לבא אל מדרג' גדולה הקדומ'
 נקדוש' יותר מבית אל דהיינו יותר מקדושת בית
 המקדש שסם היה עיקר הקדוש' * כי כן לריך האדם
 להשתוקק ולהתאוות שיגיע בעבודת הנורה עד איזי קן
 ותכלית * ויע אהלו פי' שאנרסה אבינו היה נועם
 אהלו דהיינו יראתו ועבודתו שהיה עובד להשי"ת היה
 נועם לכאן ולכאן להכריע בהכרעה אמיתות אם הוא
 בשלימות או לאו * וראה * בית אל מים ר"ל וחישב
 בעלמו שהקדושה רחוק' ממנו מאוד * והעי מקדם
 פי' שזה היה לפני אנרסה תמיד שאינו עובד השי"ת
 ב"ה כראוי' והיה מולא חסרונות ועוונות בעלמו :
 דהפי רמז על עוונות שסם נמלא עון שמעל עכן
 בחרס כי כן דרך הדיק שאין מעשיו נוחים בעיניו
 וראה תמיד בשפלותו * וזהו שנאמר באנרסה והאמין
 בסי' ויחשבה לו דקה : ולכאורה מה רבותא בזה
 שהאמין בסי' ופסי' דבריו ה"ל יבואר ג"כ דייחשבה
לו דקה קאי על אנרסה דהיינו שאנרסה היה
 רואה ומסתכל על עלמו תמיד וראה תמיד חוב
 לעלמו * וכאשר אמר לו השי"ת כה יהיה זרעך כו'
 האמין בסי' והיה מתמה על עלמו בארס זכות יגיע
 לו זה וחישב שאין זה אלא דקה ה' והבן *

STARS
סוכות

BEGIN
via
STARS
סוכות

Everything
is kids
fami's

אחר

אל העולם עליון שהוא עולם המחשבה ושם הוא דקה והבין.

עוד יש לפרש אנכי מנן לך כו' פי' ע"ד דאיתא בגמרא מנן בעידה דעסיק בה מגיני ומללי מור' בין בעידה דעסיק בה ובין בעידה דלא עסיק בה מגיני ומללי ומנא כשלומד תור' פעם אחת התור' מגיני עליו גם בשע' שאינו לומד וכשלומד שוב אזי מגיע לו שכר בעד הלימוד הזה כי מה שלמד כבר הוא מגיני עליו ואין לרך הלימוד השני להגן עליו וחסו אנכי רמז להתור' הקדוש' הוא מנן לך ולכן שכר הרב' מאוד כ"ל עבור כל לימוד ולימוד שמגיע לך שכר וק"ל:

אבל באמת אין לו והדר אמר הדר בחון לחרץ דומי כחין לו כו' משמע אבל באמת יש לו * וע"פ הר"ל יבואר דאיתא בגמרא העומד בח"ל ומתפלל יכול לבו כנגד א"י * והעומד בח"י יכול כנגד ירושלים ומנאל כל תפילות ישראל הולכים דרך שער אחד * ומנאל האדם הרוא' שתהא תפלתו נשמעת לרך לכין כאלו הוא מתפלל בח"י ובית המקדש בניו ומזבח על מכובו ובהיכלו והרי הוא כאלו דר עתה בח"י וע"ז הוא בא לבהירות ודיקות גמור להתפלל בכוונה שלימי בירא' ובחבב' כאלו עומד בזית קשי קדשים * והו דוגמא למה שכתבנו לעיל שררך אדם להסתכל רוממות אל בראיות כוכבים ומזלות מי ברא אלה כאלו רוא' הכל בחוש הראות כן לרך ליייר במחשבתו בעת תפלתו כאלו הוא נמש בח"י ובזית המקדש ורוא' הכל בחוש הראות וממילא מוכן פירושו הדר בח"י כ"ל שמייר לעלמו כאלו עומד בח"י וע"ז בא לו הבהירות בתפלתו * דומי כמי שיש לו חלקי ר"ל הרי הוא דומי לאותו האדם המסתכל רוממות אל להשיג את הבורא ב"ה ע"י פעולותיו המה הכוכבים כ"ל ובא לחמוי שלימי במליאת האל י"ת * וכל הדר בחון לחרץ ר"ל שאינו מתנהג בעת תפלתו להשיג כ"ל דומה כמי שאין לו חלקי ר"ל כמי שאינו משיגה לדעת אם יש לו חלקי * ונחזור לביאור הכתוב שאמר לו הש"ת וספור הכוכבים דהיינו שתשיגה רוממות אל ויאמר לו כה יהיה זרעך * דלכאור' ויאמר לו הוא מיותר : אך זה הוא חמירי אחרת דהיינו שגם כוונת התפילי על הזרע יהי ג"כ בדרך הכוונ' זו הנוגע לרוממות אל ב"ה * או יאמר כה יהיה כו' ר"ל שגם זרעך תרא' שיתנהגו במדרג' זו * והאמין בדי' פי' שמיד פנה אברהם אל דברי הש"ת להחזיק בחמונתו י"ת ע"י הסתכלותו ברוממותו י"ת ויתעלי ויתשבה לו דק' פי' ויתשב' קאי על אברהם ולו קאי על הזרע שמיד קיים ועשה מלות ה' שחישב במחשבו על הזרע על הכוונ' הכ"ל שיסיה הזרע כנגד עולם האדק' * שדק' חרץ הם בעולם אחד ע"ד זרעו לכס לדק' דעיקר רוממות אל הוא במחשבו שהוא אחד מגי' מדרגות שררך האדם לעבוד להש"ת בדבור ובמעש' ובמחשבו' הדבור היינו התורה הקדוש' * ומעשה הם המלות ומחשבה הוא רוממות אל י"ת ויתעלה זכרו לעד ולנלה לנחם חמן *

והנה דבר ה' אליו לאמר יש לדקק על הלשון והי' דבר ה' דהוי ליה למכתב ויאמר ה' אליו כדרך הכתוב בכל התור' * וגם מלת לאמר הוא מיותר דאין שייך כאן לפרש מלת לאמר כפירשו בכל מקום שהוא לאמר לאחרים * ונרא' לפרש דהי' כשאמר הקב"ה לאברהם שכר הרב' מאוד היה סובר שכוונת הש"י הוא על עניני עולם הזה דבהם שייך לשון רבוי דכל עניני עוה"ז הם דברים נפרדים ושייך בהם לשון הרב' שאמר לו הש"ת ולא כן בעניני עוה"ז דאין שייך לשון הרב' על דבר רוחני ולכן היה סובר אברהם שהוא על עניני עוה"ז ועל זה אמר אברהם מה תתן לי פי' למה לי עניני עוה"ז מאחר שאין לי בן וירד ממדרגתו והתחיל להתפלל על בן * והש"ת אינו מניח להדיק שיטה א"ע לירד ממדרגתו לכן לאמר והי' דבר ה' אליו לאמר פי' הנה כדבר המוכן מיד ר"ל מיד הכניסו הקב"ה למדרגתו שיהי' מוכן לאמר דבר ה' וזהו הנה דבר ה' אליו לאמר שהיה מיד במדרג' זאת שלא יהיה רק דבר ה' אליו לאמר תמיד ולא עניני גשמיות עוה"ז כמו שעשה מתחילי * ואמר לו הש"ת לא יירשך זה כו' ויולא אותו החו' ר"ל שהוליא אותו הש"ת לחון מהמדרג' הזאת שהיה ירד מתחילי ואמר לו הבט נא השמימי וספור הכוכבים * ר"ל שאמר לו הש"ת אל תשפיל עמך לירד ממדרגתך לעניני עוה"ז רק הבט נא השמימי דהיינו להסתכל ברוממות אל וביותר יוכל האדם לראות רוממות אל בהביתו השמימי ורוא' הכוכבים במסילותם על משמרותם נוהירים בזוהר הזרם ומנה יבא לאדם ירא' להבין רוממותו י"ת וזהו וספור הכוכבים * ואבז אורחה נבאר מה שהקש' העולם דאיתא בגמרא הדר בח"י דומי כמי שיש לו חלקי והדר בחון לחרץ דומי כמי שאין לו חלקי ומקשים העולם הדיוקים אהדי דמתחילי אמר הדר בח"י דומי כו' משמע

THINK BIG
WISDOM + GREATNESS 10/11
THINK BIG
BELIEVE BIG
BECOME BIG

סדר

הדבר שיקום כן לעולם חזו שנאמר באברהם
 עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה ולכאור' אך
 שיך אלל השי"ת ז"ה ה'ודע מחשבות לומר עתה
 ידעתי : אלא פי"ג כ"כ עתה נתגלי הדבר כי ירא
 אלוקים אתה לעולם * דכל הדברים הם אלל
 השי"ת ז"ה זכח : וזניסיון העשירי הזה נתגלי
 הדבר שהי' ירא אלוקים לעולם : וכאן ג"כ הפי'
 במה אדע בחי' אופן הוא הזכות להתגלות על
 הדבר כי אירשני שתהא הירושי' זו לעולם בלי
 הפסק כמה שדרשו חז"ל תינה בזמן שבית המקדש
 קיים כו' ויאמר לו קחה לי עגלי משולשת פי' נגד
 זה שעשו ישראל ג' עגלים אחד במדבר וז' בדרן .
 נגד זה יש ג' פרים לישראל כפירשי' ז"ל : ועו
 משולשת פי' ג"כ בדרך זה שעו הוא רמז לס"ח :
 ולעומת זה יש בקדוש' ג"כ עו כפירשי' רמז לג'
 שעירי' . ואלי משולש רמז לחילו של יחזק שהוא
 כחוט המשולש אשר לא במהרי' יתק שאלפרו של
 יחזק לבדו לעולם . ותור רמז שיש לדיקים בכל דור
 ודור כלאשר אכתוב לקמן שתור הוא רמז להלדיק
 המשפיע : וגחל ע"ד שאמרו חז"ל כל העולם
 ניזונין בלדק' והם ניזונין בזרוע : ויקח לו את
 כל אלה כו' ויתן איש בתרו לקראת רעהו דהיינו
 שהעמיד הכל זה לעומת זה כנ"ל : ואת הלפור
 רמז לישראל * לא בתר ר"ל נגד כללות ישראל
 אין לך דבר שיטוער נגד זכותם שגם רשעים מלאים
 מלות כרימון * ונבאר הפסוק כי יקרא קן לפור
 כו' פי' יקרא לשון קריא' ר"ל צעת שינערכו ישראל
 להקרא לפניו יתבדק ע"י תפילות ואמר הכתוב לפניך
 בדרך פי' תדע שהדבר הזה מוכן לפניך להתפלל
 עליהם בחי' מדרג' שאתה עומד בה רק שהי'
 בדרך דהיינו בדרך ה' בכל עין רמז בין שאת'
 במדרג' עליונה : או על הארץ ר"ל בין שאתה
 במדרג' תחתית' : אפרוחים או בינים רמז ג"כ
 ל"ב מדרגות דהיינו בין שיש לך כנפיים דהיינו
 ירא' ואהבה דהם יקראים כנפים לפרוח בהם
 בקדוש' עליוני' : או בנים ר"ל בין שעדיין איך
 במדרג' זו רק שאתה מוכן למדרג' זו כמו הבניה
 המוכנת לנאת ממנה אפרוח' אעפ"כ יש לך
 להתפלל על כללות ישראל ויועיל תפלתך * ונחזור
 לביאור הכתוב וירד העיט על הפגרים ר"ל הקליפי'
 ירדה בשביל לעשות הכל לפגרים ח"ו : וישב אותם
 אברהם דהיינו שהגביר החסדים על כולם *

BORROWED TIME

FLY AWAY תהאין

CHICKS from EGGS just happen

או יאמר וירא ה' ונקדים לפרש פסוק כי
 לדיק ה' לזקות אהב כו' דליחא
 בגמרא . האי דנחית קמיה דרב חנינא אמר האל
 כו' האמין כו' עיין שם אמר לו סיימתא לשבחי
 דמרא ולכאור' הלא אנו משבחין להשי"ת שבחים
 רבים גם מה שלא אמרו אנשי כנסת הגדולה אך
 נראה דהנה השי"ת ז"ה נקרא בשם רחום וחונן
 ולדיק ובמדה שטובד אדם את הבורא מעורר המדה
 זו למעלה בעולמות ונקרא הבורא בשם אותו המדה .
 ולריך האדם לעבוד את הבורא בכל המדות כדי
 לעורר אותו המדה למעלי' וכאשר מעורר האדם
 המדה הנקרא לדיק אז השי"ת נקרא בשם לדיק
 וכדומי' בכל העולמות ואז נתעורר רחמים גדולים
 על כל העולם וכל הדיין נהפכין לרחמים ע"י הלדיק
 הזה : וזהו לדיק ה' ר"ל צעת שהשי"ת נקרא בשם
 לדיק ע"י המשכת הלדיק בעבודתו אז לזקות אהב
 דהיינו רחמים ולזקות לעולם : ישר יחזה פנינו פי'
 הכתוב שיש מי' הוא זה הגורם זאת . ישר כו'
 ר"ל הוא הישר אשר יחזה תמיד להמשך הבורא
 ז"ה להפנימיות של העולמות * אבל האי דנחית קמיה
 דרב חנינא שהיה מוכיח שבחים בכינוי אשר לא ברא
 הבורא י"ת עולמות כאלו . לכן אמר סיימתא לשבחי'
 דמרא * וזהו אליו ה' באלונו . אליו ר"ל בשבילו ע"י
 עבודתו היה נראה ה' במדת רחמים באלונו היינו
 העולמות העליונים כאשר כתבתי לעיל ממרא ר"ל
 ע"י אמרות הטורות של אברהם אע"ה שהיו כדי
 להמשך הבורא יתעלה לעולמות כנ"ל וק"ל *
 או

פרשת וירא

וירא אליו ה' כו' נקדים לפרש פסוק ואברהם זקן

Acceptable
the golden
kindness

מעל עבדך פי' שהתפלל להשי"ת תפילי קארה שעל
יעבור מאתנו יוקה נח מעט מים פי' שיוקח
מלעילא לתתא חסדים מעט שכן דרך הלדיקים
אומרים מעט ועושי הרבה ורחו רגליכם פי' שלא
יהיה שום נגיע' ואחזי להרגלים דהיינו להחזיונים
להנות מהקדושי' והשענו תחת הפך ר"ל שלא יהיה
לכם השפע רק מהתמלית וכל השפעה יהיה
לישראל והבן *

או יאמר וירא ה' כו' דהנה הגם שעבר
אשכול וממרא היו בעלי ברית
אברהם אעפ"כ היו כנענים : זה שמתמה הכתוב
וירא ה' אליו באלוני ממרא ר"ל האך אפשר
שיתראה השי"ת אליו באלוני ממרא שהי' מן הכנענים
ואין הקב"ה משרה שכינתו במקום הגויס : ואמר
הכתוב אל תתמה על זה : כי והוא יושב פתח
האובל פי' שכן דרך הלדיק הגם שהוא למטה אבל
עיקר ישיבתו הוא למעלה בעולמות העליונים דהם
נקראים אובל מועד מתמת שהם תמיד במדוה
ושמח' כמו י"ט : והלדיק המשתוקק תמיד עם
מחשבתו ומתגבר לעלות עם מחשבתו לעולם העליון
נקרא יושב פתח האובל : ואם תאמר האך אפשר
שהי' למטה ולמעלה בעולמות העליונים : זה
אמר הכתוב קח לך ראי' מחוס היום דהיינו
מהשמש שהיא למעלה בשמים ואורה מזריח למטה
ונדמה כאלו היא למטה כן הלדיק הוא כחוס היום
שהוא למטה ואור תורתו וקדושתו מזריח למעלה
בעולמו העליונים והו' אשרי תבחר ותקרב ישכון
חזריך ר"ל בעולם העליון :

או יאמר אשרי תבחר כו' דהנה יש ג' גווי
לדיקים יש לדיק אשר נפשו חושק
ומתלהב לעבוד השי"ת ב"ה אלא שאין יכול להעלות
עלמו ולהתחזק בעבודתו ית' מתמת אזה מניעה
שבו : ויש לדיק שהו' עובד השי"ת בתורי' ובתפילה
רק שהוא יודע מה שהוא עובד השם ומחזיק
עלמו לעובי' השם ויש לדיק שעובד באמי' להשי"ת
ובכל עבודתו שעובד מחזיק עלמו שאינו עובד כלל
שאינו אלא כמתחיל בעבודתו יתעלי' והו' וירא
כ"ל והוא יושב פתח האובל כ"ל שהי' נדמה
בעיניו שאינו אלא על פתח האובל הקדוש' כחוס
היום פי' ג"כ כ"ל שהי' מוחלט אללו בתום לבו
שאינו אלא כמתחיל והו' אשרי תבחר ותקרב ר"ל
שאתה השם בחר בו ומקרבו ואעפ"כ בעיני עלמו
חינו חשוב ודומה לו שאינו אלא שוכן חזריך היינו
בחר שלפני הבית שלא נכנס כלל אל הקדוש' כן
חושב הלדיק האמתי תמיד וק"ל :

או יאמר וירא כו' דהנה כשעלה ברוחו י"ת
לברוא את העולם להטיב לברואיו
מאמס הקב"ה ח"ט : ולהיכן מאמס את עלמו שמעתי
מפי מורי ז"ל שלמאמס עלמו בתוך האותיות התורי'
שבהם ברא העולם ואמר שזה הפירוש שאמרו חז"ל
כביכול ב"ה ר"ל ע"י כ"ב אחווין יכול הקב"ה להיות
בזה העולם : והלדיק העוסק בתורי' לשמה בקדושי'
הוא ממשיך את הבורא ב"ה ויתעלי' בתוך האותיות
של התורי' כמו בשעת הכריאי' והו' וירא אליו ה'
באלוני ממרא ממרא הוא לשון אמירי' כ"ל ואילן
הוא התורה והמלות הם ענפים ואמר הכתוב שע"י
אמרות הטורדי' שעסקו בתורי' המשיך את הבורא
אל תוך האותיות והו' באלוני ממרא ר"ל באילן של
אמירותיו נראה ה' אליו' ואמר הכתוב מהיכן זכה
זאת שנראי' ה' אליו ע"י עסק תורתו : זאת היתה
לו מתמת הכנע' גדולי' שהיה בו דהיינו והו' יושב
פתח האובל דהיינו חף שהי' לדיק גדול אעפ"כ החזיק
עלמו בהכנע' גדולי' שעדיין יושב בפתח והתחיל של
הקדושי' דאבל רמו על הקדושי' כחוס היום ר"ל
ש"ס בני אדם שנראים שהם מוכנעים אבל אין תוכו
כברו ואמר הכתוב שאברהם היה מוכנע גדול באמת
כלב שלם ממש וברור כשמש בעיניו שאינו אלא
מתחיל בעבודתו יתברך והו' כחוס היום : וירא והנה
שלש' אנשים נלצים עליו רמו שראי' אברהם שמוטל
עליו לתקן ג' עולמות דהיינו יראי' אהב' ותפארת *
כי הלדיק לריך לתקן את הששה קלוות שהם ששה
ימי חול : והם ג' ו"ג דהיינו ג' לפני השבת : ו"ג
לאחר השבת ולכן תפס הכתוב בלשונו רק שלש'
אנשים והוא כולל יחד כל הששה קלוות חותן שלפני
השבת עם אותן שלאחר השבת * והו' שאנו אומרים
ותן בלבנו לאהבה ולירא' : הגם שבאמת לריך האדם
להקדים הירא' לאהב' * אך אנו מתפללים על
הירא' הבאה מתוך אהבה דהיינו שלש' ימים
שלאחר השבת הם אהבה שהם שייכים לשבת העבר'
וג' הימים שלפני השבת הם יראי' שמתוכם באים
אל אהב' שהוא השבת ועל זה אנו מתפללים לאהב'
וליראה כסדר ימי החול שמתחילי' אהבה והדר
יראה לתקן הששה קלוות : וירא וירן לקראתם כו'
פי' דאחר שמתקן ה"ג עולמות כ"ל ע"י בזה
ההשפעה לעולם הזה והעיקר לריך להיות אתערותא
לתתא והו' וירא וירן לקראתם דהיינו ברירות
שזה הוא עיקר כמו שאמר התנא זריות מביא לידי
נקיות כו' לקראתם ר"ל נגד העולמות לתקנם והיינו
אתערותא לתתא : וישתחו ארלה דהשתחוואה הוא
כדי להנשיך השפעות למטי' והו' וישתחו ארלה
ר"ל שהמשיך השפעות למטה : ויאמר אל נח תעבור

על יום המחרת שלא יפול ח"ו מקדושתו כי עבודתו
 י"ת הם כהררים ותלויים בשערי שמים לא חזר
 בעבודתו ויחסר זה כחוט השערי אזי מיד והשטן
 על ימיו לשטנו ח"ו ומפילו ממדרגתו ולכן לר"ך
 חיזוק מאוד בתפילה ובתחנונים יומם וליילה להשיית
 שיעוריה ולא יעבור ממנו : ואחר שזכה הלדיק לכל
 המדרגות ה"ל אזי הוא מוכרח להוכיח אחרים
 והמוכיח אחרים אזי הוא דרך בהמשכותו זרות של
 אחרים ונפלים על המוכיח הזה ולכן אמר בלשון
 הזה יוקח לא מעט מים דהיינו כמו ע"י שליח ולא
 התקרב אליהם בתוכחתו ככל גופו ומדרגתו רק
 היה זהיר וגשמו שלא יפול מקדושתו : ורחו רגליכם
 דהיינו האבק שברגלים הם חטאים והדקדוקים הקלים
 שהם כאבק ואעפ"כ לר"ך כפרה ויודיו וחרטה חזו
 שנאמר ביעקב אבינו ע"ה ויאבק איש עמו ודרשו
 חז"ל שהיו מעלים אבק עד כסא הכבוד יש לומר
 שכוונו ג"כ לדבריו ה"ל שהיו מעלים החטאים שהם
 כאבק עד כסא הכבוד רמז ע"י תשובה וחרט"ו כמו
 שאמרו חז"ל גדולה תשובה שמנעת עד כסא הכבוד *
 (והשענו תחת העץ ע"ד שאמרו לו עולמך תראה
 בחי"ך יש לומר ע"י שיתקדש אדם בקדושה גדולה
 אזי הוא מרגיש תענוג עוה"ב בחי"ו חזו והשענו תחת
 העץ ר"ל שתתענוגו ותרגישו גדול התענוג שמתח
 עץ החיים) ואקחה פת לחם וסעדו לבכם : דהלדיק
 הרולה להשפיע לעולם הוא לר"ך להשפיע ע"י לדיקים
 אחרים בהתחברו עמהם וע"י אכילה שמאכיל אותם
 בקדושי נמשך השפע גדולה על ידו חזו שאמר
 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם דהיינו שתסעדו לבכם
 בקדושי ע"י אכילת זאת דלכ הוא מקום לשכון בו
 הקדושי ע"ד שאמר הכתוב וכיאל לבכ חכמה ואז
 כשתשעו כן תשפיע השפעות לאחרים וחזו אחר
 תעבורו ר"ל שתעבירו השפעה לאחרים ג"כ והבן :

ויאמר שוב אשוב אליך כעת כו' ושרה שומעת פתח
 האהל ותלחק שרה בקרבי לאמר אחרי
 בלותי כו' ותכחש שרה כו' הדקדוקים מפורסמים חיך
 עולי על דעת ששרה אמנו תלחק ח"ו על דבר ה'
 ונוסף לזה חיך עולי על דעת שתכחש שרה נגד ה'
 אך הענין היא לאדם שר"ך להסתכל על עצמו תמיד
 בכל מעשיו ותנועותיו בלי הפסק ואז כאשר יתמיד
 בהסתכלותו על עצמו יראה עיניו גם אם הוא לר"ך
 גמור דלפעמים יעבור על מחשבתו אזה מחשב' לא טוב'
 כמו עוף הפורח ברגע אחד כן המחשב' הזאת פורחת
 ועוברת על המחשבת הלדיק אך הלדיק דוחה ומרחק
 את המחשבה הזאת ואינו רואה בה חלילה ל' אך אעפ"כ
 לא טוב הדבר הזה והרולה לדעת זאת שמתח אתי
 ישכיל

או יאמר אשרי תבחר ותקרב כו' עדי
 שאמרתי הפי' על מה
 שדרשו חז"ל שמעו נא חבירי לב אלו הלדיקים כולם
 בחי"ו בלדקה והם נועלים בזרוע ואמרתי הפי'
 זרוע היינו הלדיקים שהם קרובים לעולמות העליונים
 ומוכן לפניהם ליטול השפעות זידם כאדם שהוא
 קרוב אלל אזה דבר ונוח לו בקל ליטול זידו כן
 הלדיקים חזו ישכון חר"ך דהיינו הלדיק הוא שוכן
 בחלרות קדשיך העליונים ונוטל משם השפעות
 להשפיע לנו חזו נשבעה בשוב ביתך שעי"ג גם אלהנו
 נשבעים בכל טוב ביתך העליון והבן : ונחזור לביאור
 הכתוב שהלדיק חושב תמיד שאינו עובד השם כלל *
 ואח"ו זוכה למדרגה גדול' דהיינו וישא עיניו וירא
 פי' ע"י ראייתו שרואה ומסתכל תמיד על עצמו
 כנ"ל זוכ' יותר והנה שלשה אנשים נלבים עליו רמז
 לשלש המדרגות שר"ך הלדיק לעבוד בהם דהיינו
 יראה והאבי' והתפארת' דהיינו שמפאר השי"ת
 במעשיו ברוממותו וגדולתו יתעלי' והג' מדרגות אלו
 עומדים נלבים על עמדם ומכונס ולא יזיחו ממנו
 חזו הפי' חלקים נלכ בעדת אל ר"ל שהלדיק מהפך
 מדה"ד עד שהשם חלקים שהוא מדת הדין עומד
 נלכ על עומדו בעדת אל שהוא חסד אל כל היום
 ועוד יש לומר נלכ הוא לשון כלי כמו וילך הנלכ
 אחר הלהב דהיינו שהשם חלקים נעש' כלי של חסד'
 וע"י שלש המדרגות הניל ממשיך הלדיק השפעות חי'
 מונוי בני דלאו בזכותא תלי' מילתא אלא במולא תלי'
 מילתא דהיינו העולם העליון הנקרא מולא נתעורר
 ע"י הלדיק ומשפיע השלש אלה הניל ויש לומר הפי'
 הכתוב לא על הלחם נבדו יחי' האדי' כי על כל
 מולא פי' ה' יסיה האדם ר"ל לא על הלח' גי' מולא
 חושבנא דדין כחושבנא דדין ואמר הכתוב לא על זה
 בלבד שהלדיק מעורר עולם העליון הנקרא מולא מושך
 השפעות חי' כו' כי על כל מולא פי' ה' פי' אלה
 גם אם הלדיק מולא בפיו שם הקדוש כראוי בקדושי
 ובעתה' אזי ג"כ מושך השפע כנ"ל ונחזור לביאור
 הכתוב וירא וירן לקראתם פי' אחר שהלדיק מתגבר
 עוד ורוא' ומסתכל על עצמו יותר ולכן נאמר וירא
 שני פעמים : וירן לקראתם ר"ל אזי בלתי אפשרי
 להלדיק הזה להשקיט ולנוח ולהפסיק עצמו מאהבתו
 ויראתו ותפארתו י"ת רק תמיד רודף רן אחר רן
 לקראת המדרגות האלו תמיד וכל זה זוכה מפתח
 ע"י שמחזיק עצמו בהכנעה וישתחו ארז' כו'
 כנ"ל ויאמר אל נא תעבור פי' אחר כל העובדות
 ומדרגות האלו שזכה לר"ך חיזוק בתפיל' ובתחנונים לחלות ולחנן מהשי"ת ב"ה שלא יעבור ממנו
ולא יסור ממנו לעולם כי בכל יום לר"ך לדאוג

May/June 2008
 Malaya
 Sullim
 Kamann
 Rebbe
 Krew
 which
 mid pds
 come
 סוף

יטכיל מאוד להסתכל בתמידות על כל תנועותיו ויראו עיניו כי דברי באמת: אבל מי שאינו משגיח ומסתכל על עצמו לא ידע מזה כלל ויסבור שלא עלתה על מחשבתו מחשבה הזאת * וזהו ושרה שומעת פי' שהיתה מאמנת באמת לדברי שליחות מלאך ה' * פתח האהל פי' שהיתה שומעת במדרגה זאת שהיא פתח האהל העליון שזה אשר ישמע האדם לקול דברי ה' גורם לעצמו שעושה פתח לאהל העליון לכנס בו לג"ע * וזה היה נדקת של שרה אצמו באמת שהיתה מאמנת * אך מחמת שהאדם נכרח בנוף הגשמי וע"פ בלתי אפשרי שלא יבא לו אחיה נדווד מחשבה לא טובה העוברת עליו כ"ל מחמת אחוריים שבו כדוע ליודעי חן שממקום אחוריים נמשך קלת מחשבות לא טובות * וזהו שאמר הכתוב והוא אחריו פי' הגם שדקה באמונתה באמת אע"פ היתה לה מחשבה קלת מאחוריים דהיינו שהיה עובר ופורח עליה המחשבה ואדוני זקן הגם שלא חששה למחשבי זאת ודחתה אותה ולא רתתה זה אע"פ לא טוב הדבר * וזהו פי' הפסוקים ותלחק שרה בקרבה פי' שאינו לשון שחוק והיתול ח"ו רק לשון שמחה כמו שפירש"י גבי אברהם והיתול ח"ו פניו וילחק שהיה שמח שנעש' לו גם כזה לבן מאה שנה יולד: וכמו כן הפ"י כאן שהיתה משמחת עצמה על הגם גדול כזה שנעש' לה שאחרי בלותי היתה לי עדנה וזוודתי הוא אמת שיהיה לה בן * רק ואדוני זקן דהיינו שהיה עובר על מחשבתה המחשבה זאת ואדוני זקן ודח' המחשב' הזאת כדרך הנדיק' וסבד' שאין זה חטא מאחר שאינו רוי' במחשב' זאת * ויאמר ה' למה זה נחקה שרה לאמר האף אמנם אלד פי' הגם שהיתה מאמנת באמת שתלד אע"פ זה נחשב לנחוק והיתול העברת המחשב' כ"ל * והיא לא עלתה על דעת' שזה נחשב לנדוד עביר' וחטא כ"ל מאחר שלא חששה ודחתה המחשב' הזאת לכן ותכחש שרה לאמר לא נחקתי פי' שהיתה מתנללת לאמר שלא נחק' כי ירא' פי' מחמת שראת' שהיתה ירא' ממחשב' זאת ולא היתה חוששת עלי' ודח' אות' וסבד' שאין זה חטא ולא נחשב לנחוק והיתול ח"ו ויאמר לא כי נחקת פי' לא כמו שאת' סובר שאין זה חטא: אלא גם זה נחשב לנחוק שגם זה לא טוב לנדיק שיעבור על מחשבתו ויפרח אחיה מחשב' לא טוב' רק לרדק לעבוד הנדיק עד שיודק ויתטער מחשבתו בזיכך גדול וטהור בלי שום סיג:

או יאמר ותלחק שרה: דהענין הוא כך שהנדיק לרדק לקדש עצמו כ"כ ולהכיר בפלאות וגדולות הכורא ב"ה עד שיבא למדרג' כזו שגם אם ירא' ח"ו

פלא לא יפליא בעיניו לחידוש גדול נגד נפלאות הכורא יתעלי' שצידו לעשות פלא פלאות יותר ויותר אין קו * ונמצא מה שיתפלא האדם על ח"ו פלא שהוא חדוש גדול בעיניו הוא מיעוט קילוס המקום ב"ה ע"ד שאמרו חז"ל סיימתי' לשבחה דמרא משל למלך שמקלסין אותו כו' וזהו ותלחק שרה פי' לשון שמח' שהיה משמחת על גדול הפלא שנעש' לה הש"ת ב"ה דהיינו אחרי בלותי כו' * ויאמר ה' למה זה נחק' שרה לאמר האף אמנם אלד פי' מה זה חידוש ופלא גדול בעיניי הדבר הזה * היפלא מה' דבר ר"ל וכי יש לך דבר שיהא פלא לנגד כחי שיש צדיד לעשות נפלאות גדולות יותר ויותר ושר' היתה ירא' שלא יהא סובר אברהם שהיה היתה משחקת ומתהלית * דלחק' הוא ג"כ לשון שחוק והיתול * לכן ותכחש שרה לאמר לא נחקתי כי יראה דהיינו שלא היה לשחוק בעיני והאמת קן היה רק שהיתה משמחת על גדול הפלא שנעש' לה כ"ל * ויאמר אברהם לא כי נחקת ר"ל גם השמח' שהיית משמחת נחשב לשחוק והיתול ח"ו כי אין זה חידוש לפניו י"ת וכאלו סיימתי' לשבחה דמרא ואין זה דרך הנכון להנדיק שיתפלא כ"ל וק"ל *

ויעז אברהם כו' אולי יחסרון כו' ויאמר כו' ארבעים וחמש' יש לנדקק הלשון אולי יחסרון כי היה לו לומר אולי ימלאון ארבעים וחמשה כמו שהשיב הש"ת ונרא' דכבר כתבנו דהנדיק הוא המשפיע לישראל את שלש אלה בני חיי ומוזני' אך ברנותו להשפיע לרדק הנדיק שירד קלת מדביקותו ולהטות עצמו לראות לרכי העולם ולזה נוכל לומר טעם למה שאמרו חז"ל כל תפלי' שאין זה פושעי ישראל איני נשמעת ונרדק לתת טעם לשבח על זה למה הוא כך אך עפ"י הדברים הנ"ל יבואר דהיינו שהנדיק כשהוא בדביקות גדול אז בלתי אפשר לו שיפסיק מדביקותו להשפיע לישראל וכשיש פושעי ישראל דהיינו שפשע במדרגות ישראל אף שאינו רשע גמור כ"א שפשע בלחות' מדרג' הנקרא ישראל אז הוא גורם להפסיק הנדיק מדביקותו וגורם בזה שמת' הנדיק עצמו לרכי העולם מה שהם לריכין להשפיע להם ואז תפלתו נשמעת עבורם לכל לרכיהם נמצא בכל תפילי' לרדק פושעי ישראל אחד למניין עשר' כדי שיפעול את ההשפע' בניית הנדיק: וזה שאמר אברהם בלחות לשונו אולי יחסרון ורמו על אותם המחסרים הנדיקים ולז' אמר חמש' פי' לחמשים זוודתי יחסרון חמש' כי לכל עשר' יש ח' שהוא מדרגת פושעי ישראל ולז' דייק בלשונו הטוב אולי יחסרון פי' שלא תביא אותם בחשבון החמשים לדיקים מחמת שאינם במדרגת

אלימלך

וירא

נועם

עלמי לירד ממדרגתי ומדביקותי אלא בנאות דשא
 כו על מי מנחות ינהלני ר"ל בעולמות עליונים
 ודבקותו וק"ל:

ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם
 לעולה : ויאמר

אברהם אלקים יראה לו השם לעולה בני כבר
 דקדקו קמאי מדוע מייחס העקידה לאברהם ולא
 ליחזק * ונראה לפרש דהנה בלחמת אברהם ויחזק
 ידעו שלא הי' דעת הקב"ה לשוחטו * ואברהם שהיה
 מדתו מדת חסד הלך בצמחונו ששוכו שניהם :
 כמ"ש ונשתחוה ונשוכה אליכם * רק שאעפ"כ היו
 הולכים במסירת נפשם כאלו נשחטו אותו בלחמת
 חסו וירא את המקום מרחוק פי' המקום רמז
 הגם שהי' רואה שיאל ממנו יעקב שנאמר בו ויפגע
 במקום * אעפ"כ הי' מרחיק מלבו המחשבה זאת
 מחמת שהי' הולך בשלימתו כנ"ל חס שאמר יחזק
 הנה האש והעצים ר"ל מאחר שפשיט עבודתך
 וכוונתך בשלימות כראוי לפי מדתך : ואיה השם
 לעולי ר"ל היכן הוא השם שהי' ראוי להיות מוכן
 * כבר : ויאמר אברהם אלקים יראה לו כו' דהנה
 יחזק הלך במדתו מדת גבורה והי' רואה שיחא
 אפרו לצור לעולם * ואמר לו אברהם אז יראה
 השם * כאשר יהי' לעולה בני ר"ל לפי מדתך שאתה
 הולך בגבורה : לא יראה השם עד שתעלי ע"ג
 המזבח לעולה אז יגמור מהשבותך שהי' אפרך
 לצור לעולם והסכרה לעקוד אותך ע"ג המזבח
 ותפשוט לווארך ולכן מייחס הכתוב העקידה לאברהם
 מחמת שהוא השיאו ליחזק שיעש' עבודתו בהתגברו
 גדול יותר ממה שהי' במחשבת יחזק מתחילי ועקידת
 יחזק ברהמים יזכור לנו אכ"י :

במדרגת הדיוקים גמורים : ועל זה השיב לו השי"ת
 אף שלא אחשב אותם אעפ"כ לא אשחית חס אמאל
 שם מ"ה :

וזהו שמש שצבת לדק' לעניים * דהנה עיקר

ההשפעות הם הולכים ע"י הדיוקים הגדולים
 בהדרגתם מאוד בדביקות גדול ובהירות תמיד לא
 יפסיק חס הדיוק נקרא בשם שבת שצבת רמז
 לדביקות ובהירות הגדול השורה על הדיוקים * אך
 כשהלדיוק הוא כ"כ בהשפעתו מן העולם הזה והוא
 דבוק תמיד בעולמות עליונים אינו יודע לרכי העולם
 כלל ומה להשפיע להם ולו' הטביע השם הטוב
 ברחמיו בחי' בלדיוק הני"ל שהי' לו ג"כ אחי' תענוג
 ורצון בעוה"ז ונותן לו קלת הנא' גשמיית ג"כ כדי
 שידע לרכי העולם וכשהלדיוק הוא במדרגתו כך אז
 נקרא בשם שמש כשם שהשמש הוא בהירות ותענוג
 ג"כ שבה ממני הנאה לנ"א כן הלדיוק הזה הוא
 בהירותו ומשפיע להעולם ג"כ חו' הוא שמש שצבת
 ר"ל מה שהשי"ת ב"ה הטביע בנפש הלדיוק הגדול
 הנקרא שבת שהי' לפעמים בבחי' שמש הוא בשביל
 * דק' לעניים שיעש' דק' עם עני עמו להשפיע
 להם כל לרכיהם ע"י הלדיוק הגדול שהשפעות
 הולכין על ידו *

Komano
2009/10/11
Gat See
(K NOW
But you
will see it

וזהו וישא עיניו וירא והנה שלש אנשים כו'

יבואר ג"כ בדרך הני"ל גם מלת וירא וירא
 שני פעמים יבואר היטב דהיינו שאברהם אבינו ע"ה
 היה נושא עיניו לזה שלש אנשים ר"ל בני חיי
 ומוצוי המרמז במלי' שלשה אנשים לצבים עליו ר"ל
עזה מועול עליו להשפיע לישראל : אלא שלזה הי'
 לר"ך לירד מדביקותו והיה מסופק בדבר אם מותר
 לו להפסיק מדביקותו בשביל לרכי ישראל או לאו :
 ויש לומר שלזה כיוונו חז"ל בלשונם כדחזו דהוי
 שרי ואמר ר"ל כנ"ל שהי' מסופק אי שרי להפסיק
 או אסור מיד פירשו הימנו ר"ל המדרגה הזאת
 לפעול שלש אלה הני"ל להשפיע לישראל פירש ממנו
 שלא הי' יכול לפעול כנ"ל שבחתי אפשרי להשפיע
 כי חס בהפסיקו לירד קלת מדביקותו : מיד וירא וירן
 לקראתם ר"ל מאחר שראה שאינו יכול זאת כי חס
 שצריך להטות עצמו לראות מה שהעולם לריבין
 להשפיע להם די לרכם * לזה התחזק עצמו לעשות
 כן * חסו וירא ר"ל מה שצריך לעולם וירן לקראתם
 ר"ל להשפיע להם כל לרכם וק"ל חסו שאמר דוד
 המלך ע"ה הי' רועי לא אחסר כו' ר"ל שהי'
 מתפלל הי' יהיה רועי דהיינו מה שמוטל עלי
 להשפיע זה יעשה השי"ת לבדו שישפיע לישראל
 בלעדיו : ולכן לא אחסר ר"ל שלא אחי' לר"ך להחסיר

The fact
You don't
want it
means
you're
detached
and compare
to others

האש
FIRE
&
external
at
happy

או יאמר פי' הפסוקים בדרך אחר : דלכאורה

יש לדקדק בפסוק ויאמר יחזק כו'
 הנה האש והעצים למה אמר בה' הידיעה * היה
 לו לומר הנה אש ועצים כו' אך נראה דהנה עוד
 יש להבין למה הי' לו לאברהם ליקח עצים מביתו
 לשאת המשא זאת דרך שלשה ימים וכי לא הי'
 עצים בכל הדרך הזה : גם חס תאמר שהיה חושש
 פן ואולי לא יהי' מצוי עצים בכל הדרך * עכ"פ
 למה היה לו לבקע את העצים באן היה לו לבקע
 במקום שהעלה לעולי * גם למה אמר יחזק ואיה השם
 לעולי היה לו לומר סתם ואיה עולי * אך הענין
 הוא דהנה הצורה ב"ה וב"ש יתעלה אשר קדשנו
 במלותיו ולונו לקיים מצותיו * אין לורך לו יתבדך
 עשיית מצותיו רק שזה ריה ניחוח לפניו יתבדך
 שאמר ונעשה רצונו : שפיקר רצון הצורה יתבדך הוא
 שיהיה

נועם

וירא

אלימלך

L.A. USA

יא

שיהי' לאדם רצון מלא ושלם לעשות רצונו יתברך
 ונמצא אחר כוונת הלכ הן הן הדברים אם כיוון לבו
 לעשות איזה מנוה לשמו יתברך ברצון מלא ושלם
 חשיב לפניו יתברך מיד כאלו כבר עשה מאחר שכוונתו
 שלימה ואפי' פכ ההכרחי לאדם לעשות ולגמור המנוה
 במעשה כי זה בלתי אפשרי לאדם שיעמוד על כוונתו
 בצירור שיהא ככוונה שלימה ברצון מלא * גם אם
 ידמה לו לאדם שכוונתו כווי' שלימי' לעשות המנו' לשמו
 יתברך לא יאמין לעלמו עד שיגמור המנוה * כי
 כן עבד חומר גוף האדם למנועו מלחשוב מחשבות
 ברצון מלא ושלם: ובחמת אמרו חז"ל חשב לעשות
 מנו' ונאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאלו
 עשה והטעם הוא כדברינו ה"ל שיעקר הוא כוונת
 הלכ והצורה כ"ה הצוחן לצבות וחוקר כליות יודע
 מחשבות זה האדם שהיה כוונתו לשמו ברצון שלם
 לכן חושב לו כאלו עשה: בשלמא מלך בשר ודם
 הרולה לצחון את עבדיו ומזה להם איזה עבד' לעשות
 אם יעשה בשלימות לא יבחון את לבבם אם כוונתם
 שלימי' לעבדו בחמת וברצון רק אחר שיעשו ויקיימו את
 מצות עבודתו אשר לזה עליהם ירא' לפי המעש'
 אשר עשו ויבחון קלת כוונתם: אבל הצורה יתעלה
 החופש כל חדרי בטן וצחון כליות ונב' יודע תוכן
 כוונתו אם היא שלימה אוי חשב לפניו יתברך כאלו
 עשה * וכן להיפוך אם יעש' אדם מנוה במעש'
 ולא יכוין לבו לעשות נדחילו ורחימו לא פרחת לעילא
 והנה מדרך בני אדם כשיעל' על מחשבתם לעשות
 איזה מנוה אוי תחילת המעשה הוא בחשק גדול כל
 אחד לפי מדריגתו והלדיק גמור אשר יעל' מחשבתו
 ורצונו לעשות מנוה הוא ג"כ לפי גודל דלקתו כן
 גודל חושקו והשתוקקותו בחמימות והתלהבות אם ה'
 תבער בו לעשות המנוה צחוקן השלימות: זה ה'
 כוונת אברהם אבינו ע"ה כאשר אמר לו הש"ת קח
 את צנך כו' והעלהו לעולה: ה' מתחיל לבו לבער
 כנחלת אש ושלבת' אך אחר המשכה ועכבה
 שיתמהמה האדם לעשות המנו' ולגמורה במעשה נוסל
 האדם מתשוקתו הגדול' שהי' לו מתחילת בעלותו
 על מחשבתו: ומזה ה' מתירא אברהם שיפול
 מתשוקתו הגדול' מאש הגדול' הזאת הבער בלבו
 בהתמהמה בדרך שלש ימים לכן מיד ויבקע עני עולה
 כדי שיהי' המעש' מיד ג"כ בשלבת הגדול הזה חשו
 ג"כ שאמר לו יחזק הנה האש בה"א הידועה
 כלומר מאחר שראיתי שהי' לך האש הגדול הזה
 הידוע בדרך הלדיקים והראי' שאש ה' בער בך דהנה
 והע"ם דאני ראיתי בצקיעת הע"ם שצקעת מיד
 לכווי' זאת שפעשה מעש' מיד כאלו נכון לפניך
 להעלות עולה מיד חשו והע"ם בה' הידוע' ואי'

השה לעולי ר"ל למה לך לקחת אותי לעולי די גשבה
 גשה ויאמר לו אברהם אלהים ירא' לו השה לעולי
 בני ר"ל אז יראה השה כאשר תעשה גם אתה מעשה
 רב שיהי' לעולה:

פרשת חיי שרה *

ויהיו חיי שרה כו' פירש"י בת ק' כבת
 ד' כו' כבת ז' ליופי'
 ולכאורה מה נפקא מינה שהי' כבת ז' ליופי'
 ונראה דרש"י ז"ל כיון כדבריו לרמוז על צי' מדרגות
 שמחוייב האדם להתנהג בהם כל ימי חייו: דהיינו
 האחד להזהר ולהשמר במאוד מאוד מכל חטא ועון
 שלא יעבור חיו' על שום מ"ע ול"ת: ומדרגה צי'
 דהיינו גם דברים המותרים כמו אכילה ושתי'
 ומלבושים וכדומה לריך להכניס הכל אל הקדושה
 לכיון בהם לשמים דהיינו אדם שמלביש עלמו ומקטש
 עלמו במלבושים וקישוטים יפים ונאים יחי' כוונתו
 לקטש דיוקנא דמלכא כמבואר בגמ': וכן בכל דבר
 יהי' כוונתו לשמים וכאשר יתנהג כך אזי כל מה
 שיהי' לו הן ממון והן מלבושים יספיק ח"ע במה
 שיש לו וישמח בהם ותיוו חיים שלו חבל אם אין
 כוונתו בכל הני' לשמים אזי תמיד יחסר לו ולא
 יהי' לו די וסיפוק לעולם: ונמצא חיי חיים
 ואין החיים שלו זה רמוז פשוט בת קו"ף כבת ד'
 שלח היה זה שום חטא ממזות עשה ול"ת: ובת ד'
 כבת ז' ליופי ומדרגה צי' דהיינו כמו תינוק שהוא
 מקטש עלמו אין יודע להתפאר עלמו ולחשוק להתקטש
 בקישוט יקר כך היתה שרה כשהי' בת כי שלא
 הוא עיקר התגברות לאדם לתאוות ליפות עלמו
 ולהתקטש ושאר עניני עולם והיא ה' כל כוונתה
 בכל קישוטה והתפוחה רק לשמים:
או יאמר ויהיו חיי שרה כו' ע"ד דליתא
 בגמרא חייב אדם לברך מאה ברכות
 בכל יום מקרא מה ה' אלוקך שאל מעמד כו' ח"ת
 מה אלא מאה יש לומר הפי' דעיקר השורש לאדם
 שיהי' בהכנע' גדול' ושלם בעיני עלמו ובמה נחשב
 ואז יכול לפעול במעשיו כמו בזמן המקדש חס
 הרמוז מא' ברכות נגד מא' אדנים שהיו במקדש
 חס פי' הגמרא אל תקרי מה אלא מא' ר"ל כאשר
 תהי' במדרג' מה בהכנע' תתקן גם כן מאה האדנים
 שתפעול במעשיך כמו בזמן המקד' חשו ויהיו חיי שרה
 מאה ש' ושרה רמוז כשהלדיק הוא במדרגת נוקבא ירא'
 עכ"פ להיות שפל ומוכנע לזה רמוז מא' שנה נגד מא'
 אדנים כ"ל: ועשרים ש' (חסר כאן) ושבע שנים
 רמוז שיתקן ז' ימי הבנין כי שני בגי' ספיר' והבן:
 או יאמר

ספר

Handwritten notes at the bottom of the page, including "מאמר" and other illegible text.

❦ **נועם** **חיי שרה** **אלימלך** ❦

במדבר יאמר דרש"י ז"ל מרמז בדבריו ללמד לאדם דרכי ה': דהנה יש שני מדרגות בדרכי בני אדם: דהיינו אחד האדם בילדותו הוא מתחזק בלימודו ולומד בהתמדה והלימוד נקרא יופי שזה הוא היופי של הבורה ב"ה * וכאשר האדם בא בשנים דהיינו מעשרים ולמעלה שאז שכלו של אדם מתגבר לדעת את ה' אזי הוא מתחיל לפשפש במעשיו ורואה בהם אם נעשים כהוגן לכבודו יתברך באמת ורואי ומבין בעלמו שלא ילא ידי חובתו כלל בשום עסק תורתו ומלותיו שעש' ולמד עד הנה ומבין שחסר והטעם בהם דהיינו שלמד לחי' פני' או להתפאר או בחי' אופן אחר להנאות עלמו ויחרד האיש ומתחרט על הקודם ומתחזק לתקן עלמו בכל מעשיו ולמוד התור' שיהי' הכל שזין לעובדה לשמו יתברך ויתעלי' ולא להנאות עלמו. והנה ידוע דליתא בספר הקדוש חובת הלבבות' אין לך חסידות כחילתו כי כל דבר בהתחילי ראשוני נעש' בחשק ואימון רב בכל התאמנות האפשרי' וזה שפירש רש"י ז"ל בת קי' כבת ד' להטעם ר"ל כמו כשהית' בת כי שאז הו' דרכו של אדם לפשפש במעשיו ומואל' בהם חטאים שחסר בעבודתו יתברך שמו ותופש הדרך הזה בחזוק גדול שהוא התחלה ראשונה כנ"ל. כך כשהיתה בת קויף היתה ג"כ במדרגה זאת * ונת' כי כבת ז' ליופי' הוא ג"כ על דרך הנ"ל דהיינו בלימוד לררך ג"כ להיות התפיסה מרובה להנות בחורתו הקדושה כמו בעודו בילדותו בשנים הרכים: והלדיק הזה שמתחבב עלמו כך כנ"ל וזהו לחיים הנלחיים * וזהו ויהי חיי שרה לשון הוי"ה וקישור בחיים הנלחיים: ש"י חיי שרה כולן שזין לעובדה רמו אחר שזכה הלדיק למדרגה זאת אזי הכל שזה לו לעובד' הן שמגנים אותו או משבחים אותו הכל שזה לו לעובדה והנה יותר לררך האדם להתחזק לקדש עלמו באכילתו ושמימו קדושי' ובעה"ר שעל ידי זה הוא מואל' יגיעו קדושות ועיי'י זוכי לחיים הנלחיים וזהו שאמר אברהם אבינו ע"ה להמלאכי' והשענו תחת העץ ר"ל תחת עץ החיים על ידי זאת ואקמה פת לחם: דהיינו עיי' אכילי' כנ"ל: וזהו ויאמר ה' הן האדם כו' ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואלו וחי לעולי' י"ל הפ"י כך דהנה השי"ת ב"ה ברוב רחמיו רוי' בתשוב' שיתקן אדם את אשר קלקל' ואמר השי"ת ועתה ר"ל עתה שחטא אדם הראשון ובמה יתקן את חטאו' פן ואולי יהי' לו תקנה שישלח ידו ליקח ולאחזק בעץ החיים עיי' סיבת אכילה שזו היא יגיעו קדושות באכילתו בקדושי' וזהו ואלו וחי לעולם ר"ל עיי' אכילי' יהי' לו אחיזה בחיי עולם הנלחיים * ולכן ישלחהו ה' מן עדן לעבוד את האדמה כי עוה"ב אין

Remember How you USED to LEARN when you were

Writing in margins

1984
1985
1986
1987

(R' Fountain)
INSTINCTS YOUNG

How did you eat when you were

בו לו אכילי' ולא שתי' כ"א בזה העולם ויכל לתקן להוילא יגיעו קדושים כנ"ל והלדיק הזה המתחבב בקדושה בתור' ובאכילה ובשתיה ובכל מעשיו הוא מושך השפעות חסדים לעולם וזהו ואברהם זקן בא בימים ר"ל זקן זה קנה חכמה וזה למדרגת ימים להמשך השפעות חסדים הנקרא ימים ע"ד יומם יוזה ה' חסדו * והי' ברך את אברהם בכל: והלדיק המושך השפעות לררך שיהיה כל כוונתו רק לכללות ישראל: ולא ימוש על עמו כלל כאלו אינו בעולם. רק השי"ת הוא המשגיח על הלדיק ומברכו בכללות ישראל הנם שהוא אינו משגיח על עמו וזהו והי' ברך כו' בכל. פי' בכללות ישראל. והנה הלדיק גמור כנ"ל הוא הולך בהתגלות אצל מי שאינו עדיין במדרג' הנ"ל לררך להיות הנגע לכת לתקן כל פנימיותו וזהו ויאמר אל עבדו זקן ביתו פי' הלדיק גמור הנ"ל אומר אל הלדיק השני שעדיין אינו במדרג' זו ואינו אלא כעבד במדרג' זאת שררף להיות עוד הנגע לכת כנ"ל לתקן הפנימיות וזהו זקן ביתו: המושל בכל אשר לו פי' ועכ"פ הוא במדרג' זו שהוא מושל במדה זאת שלא להתקנה עלמו בחבירו שאינו חומד ומתאוה להתקנה בממון של אחרים: שזה הוא עיקר מי שרונה לילך בדרכי ה' להוילא מלבו הקנאה וחמדת ממון שהיא עיקר * המוטיב מעבודת הבורא * וזהו המושל בכל אשר לו שדי לו במה שיש לו: ואינו חומד בשל אחרים * והלדיק הגמור הרוי' להבילוי ג"כ במדרג' גדולה: ואמר לו שיש נא ידך תחת ירכי ר"ל שיתקשר עמו לזה רמו ירכי הנקרא יסוד שהוא התקשרות כידוע * וזהו שאמר בעקב אבינו ע"ה וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל ר"ל השמש היא הבטירות והקדושה רבה היה זורח ומאיר לו כאשר עבר את פנואל פי' פנואל לשון פנו אל והוא כשאדם מסיח דעתו מהקדושי' אזי מיד והוא זולע על ירכי היינו שיש לו חסרון בהירך וכאשר עבר את פנואל ר"ל שאינו מסיח דעתו כלל מהקדושי' או וזרח לו השמש נמאל שררף האדם לקשר עלמו עם לדיקים גמורים בקדושתם ובהירתם ולשמור עלמו לכל יפנה אל מדעתו ולקדש עלמו בכל המדות כנ"ל והשם יעורנו לעבדו באמת ויהי ה' עמו כאשר היה עם אבותינו

חמן כן יהי רצון *

ויען עפרון כו' אדוני שמעני ארץ ארבע מאות כו' וישקול אברהם לעפרון כו' נראה לפרש דהנה האמת הוא השורש שיהי' האדם כעפר לכל: אך היסוד העפר הוא המושך את האדם לעללות ושפלות גם אם הוא לדיק באומרו ה'הי"ר אליו שאינו לררך לעבוד עוד

⇒ NOT WANTING + REFUSING SOMETHING FROM OTHERS - IT'S NOT MINE
⇒ NOT WANTING + NOT DESIRING ANYTHING THAT BELONGS TO SOMEONE ELSE